

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XVI. Oratio num necessaria sit & vtilis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

DE IUSTIFICATIONE.

QVÆSTIO XV.

An fides & iustitia possint amitti: Sintque iusti inter se pares?

HÆRESIARCH. IOVINIANVS pseudomona-
I.achus Mediolanensis, sub an. cccclxxxii. emer-
gens, docuit teste S. Aug. bar. 82. Iustos post acceptū
baptismum non posse peccare: sique forte peccent, e-
os quidem aqua lotos fuisse, ac spiritum gratiæ mini-
mè recepisse. Refutatur à S. Hier. Damnatur Romæ à
Syricio Papa: & in Conc. Mediol. à S. Ambrosio, anno
ccclxxx. proferibitur ab Theodosio anno eodem.

CALVINVS idem ipsum innouauit, hodieq;
asserunt Calvinistæ. Vide Luthero-c. p. 4. q. 68.

PAPISTA. Iusti perdere fidem iusti-
tiamque possunt, & perditam recupe-
rare.

1. Ita S. Scriptura, in *Antichristo* p. 4. q.

37.

2. Ita S. Aug. & Ambrosius, & Hier.
contra Iouinianum.

Et S. Greg. l. 30. Mor. c. 32. *Quis intel-
ligat, quod alius Catholicae Matris ventre pro-
ditus, iuxta vitam terminum erroris voragi-
ne deuoratur; alius autem vitam suam inca-
tholica pietate consumat, qui ortus in perfidia,
cum lacte matris hauserat virus erroris?*

HÆRESIARCH. IOVINIANVS, teste S. Hier. l. 2.
contra Iouin. affirmabat iustos omnes esse pares; ex
hoc fundamento; quod fingeret, Virtutes esse pares,
pariaque peccata omnia.

LUTHERANI isthoc non asserunt; volunt ta-
men omnes iustos esse æqualiter iustos neque
crescere iniustitia; licet virtutibus crescant &
sint inæquales: at per hæc negant quenquam
iustificari: neque crescere in fide & caritate ef-
feciunt crescere iniustitia.

PAPISTA. Errant utriusque Ioui-
nian.

1. Quia Iob. 1. *Non est similis ei in terra.*
Psal. 83. *Beatus ascensionis in corde*
disposit: &c. ibit de virtute in virtu-
tem. S. Hieron. li. 2. contra Iouinianum.
*Quare dicunt: Adauge nobis fidem, se omni-
um una mensura est?* Matth. 11. *Non sum-
xit maior Ioanne.* Matth. 8. *Non inueni-
tantam fidem.*

1. Quia Ecclesia similis est terræ fer-
rènti fructum, *Mat. 13.* tricenum, cen-
tenum, &c. Corpori, *Rom. 12.* 1. *Cor. 12.*
in quo membra alia aliis sunt nobilitate.
2. *Tim. 2.* Domui in qua vasa honoris
& ignominia, lignea, fictilia, aurea, &
Ædificio, *1. Cor. 3.* cui superædificantur
aurum, gemmas, ij ligna, fænum, &
pulas.

2. Quia præmia in cælis sunt imper-
petua. Ioan. 14. *In Domo Patris mei manent
multa sunt.* *1. Cor. 15.* *Alia claritas solis, alia
luna, alia stellarum.*

Ita differt Sanctus à Sancto acciden-
tialiter; non essentialiter. S. Ambr. li. 7.
in Luc. 15. *Æqualem dignaris reddere me-
dem vitam, non gloria,* id est, eundem de-
meritum æternitatis, non gloria. Ita S. Pa-
très aduersus Iouinianistas.

De Lutheranis vide Luthero-c. p. 4.
q. 70.

DE BONIS OPERI-
BUS IN SPECIE.

QVÆSTIO XVI.

*Oratio necessariae sit ac vti-
lis?*

HÆRESIARCHÆTHNICI quidam sunt rati orationibus prouidentiam Dei posse mutari: MASALIANI iis solis posse homines iustificari.

II. PERIPATETICI è contra tollebant & Dei prouidentiam, & orationem: PELAAGIANI viribus liberi arbitrii tribuebant diuina omnia obseruari posse; oratione nil opus: VVICLEF operibus bonis.

III. LUTHERANVS Ioa. Monhemius aiebat, Deum precantibus dare, quod ceteroquin daturus vltro fuit: ideoque orationem esse superuacaneam.

IV. LUTHERANI, itemq; CALVINIANI præferunt permagni ab se fieri orationem; esseque Imperatoriam; (Non tamen Remissionis peccatorum; nec Iustificationis) vt quæ soli tribuenda sint fidei. Negant quoque Satisfactoriam esse, aut Meritoriam.

PAPISTA. Necessaria Oratio est; Quod Deum fleat volentem, non muter: Quod ad iustificatione adiuuet, nō sola efficiat: Quod ea mediante Deus dare decreuerit quædam; aliter non danda: Ideoque præcepta est. Vide in *Luthero-cal. p. 4. q. 86.* Quo verius S. Aug. l. 2. de bono per se. c. 16. *Constat, Deum alia danda non orantibus, sicut initium fidei; alia non nisi orantibus præparasse, sicut perseverantiam.* Perutilis quoque oratio est ad satisfactionem, Meritum, Impetrationem primario. Secundario ad illuminatione montis, Spem, Caritatem, humilitatem, castitatem, contemptum mundi, gustum cœlestium, &c.

QVÆSTIO XVII.

An Hora Canonica, & Cantus Ecclesiasticus sic, vt sunt, tolerari queant?

HÆRESIARCH. PAVLVS SAMOSATENVS sub an. 1280 arguit Ecclesiam de hymnis in Scriptura nō contentis: teste *Eusebio l. 7. hist. c. 26.* VIGILANTIUS, sub an. 406. ab S. Hieronymo reprehensus, quod nudus oraret, & refutatus quod nocturnas vigiliasteciiceret. Eius sectatores dicti sunt *Nyctozontes*, i. somniculosi, ait *Ista. l. 1. Offic. c. 22.* VVICLEFVS Horas Canonicas in multis carpebat: Refutatus à *Tho. VVald. to. 3. de Sac. c. 24.* THABORITÆ in Boemia garriebant tempus conteri Horis dicendis: Ita *Aneas Syluius l. de Orig. Boem. c. 35.*

LUTHERO-CALVINISTÆ Institutum Horarum & rodunt, & reiciunt magis, quam refutare nitantur. Vide in *Luthero-cal. p. 4. q. 86.* Per Salue Regina honorem adimi Deo, darique creaturæ queruntur.

PAPISTA. Horas Ecclesiasticas & Scriptura, & Traditio, & ratio fat tuentur: S. Patres verò in ijs & testandis, & commendandis sunt plurimi; in persoluedis fuerunt toti apud *Bell. l. de bon. op. c. 13.* Particulæ præcipuæ in Salue Regina primario de Deo dicuntur; ac secundario ac infinities inferiore modo etiã Sanctis rectè tribuuntur: hocque amplius Deiparæ. Liquet inductione singularum.

II. HÆRESIARCH. HILARIUS quidam, ait *S. Aug. l. 2. Retract. c. 11.* CANTVM prorsus ex Ecclesiis excludat. HENRICIANI & PETROBRVSIANI, sub an. 1126, teste *Cluniac. ep. ad Epis. c. 10. l.* idem innouarunt. VVICLEF & vocem paulo altiore in precibus non ferebat; Cantum hoc minus; teste *Tho. VVald. to. 3. sit. 2.*

LUTHERANI ac CALVINIANI Cantum in templis affectant; sed & nouant: Antiquū Ecclesiasticū illū aspernantur superbe; petulater insectantur, impiè proscribunt. Liquet in *Luthero-c.*

PAPISTA. Cantus Ecclesiasticus inde è cœlo ab Angelis; ex Vet. Test. ab Dauide; ex Nouo Test. ab turbis Ophanna Christo accinentibus, eum Christo aduertus Phariseos defendente; Ab exemplo Christi in Cœna, Apostolorum Pauli ac Silæ; atque ab illius præcepto; Ab Ecclesiæ Traditione, ad nos vsque descendit. Vnde dispositus est ab Concilijs in Oriente, Italia, Africa, Hispania, Gallia, Germania; testibus S. Patribus: Idq; in Horis concinendis, in sepulturis, in organis, musicisque instrumentis. Et verò suæ constant vtilitates eidem, i. Accedit animos ad pietatem: *Aug. l. 9. Conf. c. 6. 2.* Prolixitatem officiorum diuinorum mitigat, vt molesta mi-

Hh nus